

Eksistensmulighed for alle, og en saadan kan skabes, men er desværre paa dette Tidspunkt ikke til Stede. Der er noget trist i, naar man bor i en lille Provinskøbstad, at se, at der Uge efter Uge kommer Dusin efter Dusin af Landarbejdere til Byen i spændt Forventning om Arbejde og oplyser — hvad sandt er —, at de ikke har kunnet opdrive Beskæftigelse ude paa Landet. Der hersker og har mange Somre hersket saadanne Tilstande i den Kreds, jeg repræsenterer, at naar man lige undtager den travleste Høsttid, kan de Folk, der har været bosiddende i den paagældende Egn og hidtil har haft deres Erhverv der, i Kraft af Forholdenes Natur ikke længere ernære sig, fordi Maskinerne har berøvet dem deres Arbejde. Derfor er det et af de allervigtigste Spørgsmaal. En Reform med Hensyn til Jordens Udnyttelse, med Hensyn til Adgangen til Jord, og vi maa ikke lade os hilde i den Anskuelse, at Loven om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere i nævneværdig Grad har løst Landarbejderspørgsmaalet. Tværtimod. Jeg vil bede det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds, for saa vidt han — hvad jeg haaber — er besjælet af en ærlig Villie til at skabe Eksistensmuligheder for enhver i vort Samfund, som kan og vil arbejde, om sammen med Socialdemokratiet at arbejde hen til en Løsning af Jordspørgsmaalet, hvorved der bliver større og bedre Adgang for den arbejdende Klasse til at udnytte den danske Jord, saa at vi kan komme bort fra den Skændsel, det efter min Opfattelse er, at store Dele af den danske Jord, som kunde give Underhold til mange Mennesker, nu ligger hen unyttet eller misbrugt af Folk, som ikke fortjener at have Brugsretten over den.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Sørensen: Jeg har haft den Ære i Dag, at baade „Social-Demokraten“ og to ærede socialdemokratiske Talere har haft travlt med det, jeg sagde i Gaar, saa jeg maa altsaa have vakt deres Interesse. Jeg er i det væsentlige enig i de Ord, som det ærede Medlem, der nu satte sig (Andreasen), udtalte. Det ærede Medlem udtalte, at det bedste Værn imod Arbejdsløshed er Arbejde. Og det er akkurat det samme, jeg mener; jeg mener ligesom han, at det er haardt, at en Mand, der vil arbejde, ikke kan faa Arbejde, men saa længe Arbejdsanvisningen er ordnet paa den Maade, som den er,

saa længe det er saaledes, at man kun anviser Folk Arbejde i de Fag, hvor de akkurat hører hjemme, er Arbejdsanvisningen ikke effektiv, og saa kan der godt være Trang til Arbejdskraft, selv om der gives store Understøttelser til Arbejdsløsheds-kasser. Kan vi faa det Forhold ordnet paa en anden Maade, saa Arbejdsanvisningen bliver mere effektiv, vil det virke til Gavn for Arbejderklassen, og saa vil disse Penge ogsaa blive anvendte paa en heldigere Maade. Naar jeg har sagt, at det var bedre i Øjeblikket i Stedet for at forøge Tilskuddet til Arbejdsløsheds-kasser at give noget mere til Hjelpekasserne, er det en Tanke, der baade er rigtig og human. „Social-Demokraten“ skælder mig i Dag ud for en reaktionær Storbønde — den bruger saa smukke Udtryk —, men jeg mener, at den Tanke, jeg har udkastet, er mere rigtig og mere human end den, som de ærede socialdemokratiske Medlemmer har.

Wulff: I Fjor beskæftigede jeg mig noget med § 2 paa Finanslovsforslaget, Statsvirksomhederne, og den Maade, hvorpaa de opføres, og den Maade, hvorpaa deres Forrentningsevne beregnes. Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger i Fortsættelse af, hvad jeg saaledes fremdrog i Fjor. Vi har nu 11 saadanne Statsvirksomheder opført paa § 2 i Finansloven. For 6 af dem gælder det, at der tillige er opført, hvilke Kapitaler de arbejder med, og paa hvilken Maade Afskrivningen af disse Kapitaler finder Sted. Det gælder Statsbanerne, Postvæsenet, Telegraf- og Telefonvæsenet, Statshavnene, Statsprøveanstalten og den kongelige Mønt, men der er 5 af de 11 Statsvirksomheder, om hvilket saadant ikke gælder. Det er Statstidende, Justervæsenet, Hærens Krudtværk, Usserød Klædefabrik og Assistenshuset. For de første to Virksomheders, for Statstidendes og Justervæsenets, Vedkommende er der maaske ikke meget at opføre; dog burde der vel for Fuldstændighedens Skyld opføres f. Eks. for Justervæsenet Værdien af det Inventarium, de sikkert arbejder med, men det blev imidlertid ingen Sum; hvis Størrelse betyder noget for Statsholdningen, og noget lignende kommer til at gælde for Statstidende, som maaske slet ikke har noget at opføre, idet den trykkes i et privat Trykkeri. Den vil jeg ellers forbigaa, men vil benytte Lejligheden til her at berøre et Kuriosum, jeg stødte paa forleden. Vi faar jo allesammen tilstillet Statstidende, og det er mærkværdigt netop paa det Tidspunkt, da man indskrænker dens Oplag. Jeg er kommet til at se noget